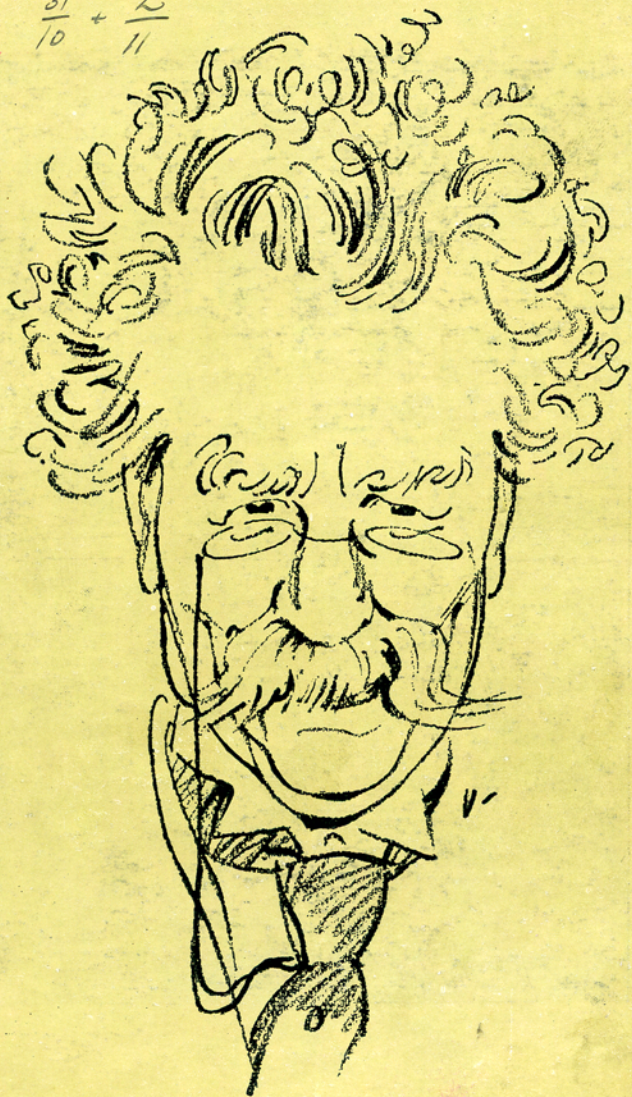
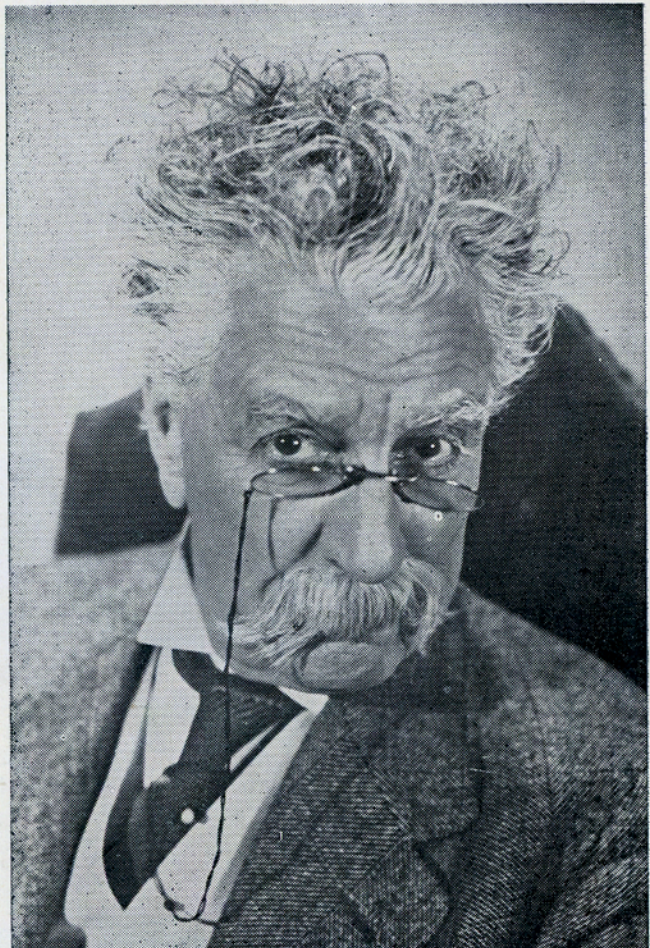

117.

$$\frac{31}{10} + \frac{2}{11}$$

Poul Reumert og

„FAMILIEN SWEDENHIELM“

For den, der i Dag ser Poul Reumert som Swedenhielm enten paa Det kgl. Teater eller paa Film, virker det uforstaaeligt, at Stykket faldt, første Gang det opførtes herhjemme i 1925, saa meget mere som Stykket efterhaanden er blevet en af Teatrets solideste Sukcesser, og Poul Reumerts Præstation i Hovedrollen regnes blandt denne geniale Kunstners ypperste. Men det er ikke desto mindre en Kendsgerning. Anmeldelserne var daarlige, og Forestillingen trak kun ringe Hus — indtil Dr. Lis Jacobsen i en stor Artikel i Politiken gjorde opmærksom paa Kvaliteterne i dette Hjalmar Bergmans bedste Stykke og Reumerts vittige, gribende og dybt menneskelige Præstation. Saa ganske langsomt steg Besøget op imod de fulde Huse, og siden har Successen været saa grundfæstet, at man Gang paa Gang har kunnet genoptage den.

Men ikke alene herhjemme har Poul Reumert gjort Lykke i denne Rolle. I 1926 var Poul Reumert engageret til et Gæstespil paa Kungliga dramatiska teatern i Stockholm. Teaterchef Tore Svennberg havde ønsket, at han skulde vise Svenskerne sin Opfattelse af Swedenhielm, som hidtil var blevet

spillet af Anders de Wahl (Gösta Ekman har kun spillet Rollen paa Film), men Reumert sagde nej, han turde ikke spille denne udpræget svenske Skikkelse i Sverige, og man aftalte i Stedet et Gæstespil i „Tartuffe“ og i Karen Bramsons „Den evige Fjende“. Den store svenske Skuespillerinde Tora Teje, som skulde spille sammen med Reumert i de to Skuespil, blev imidlertid pludselig syg, og paa Teaterchefens indtrængende Opfordring indvilgede Reumert da i — for at hjælpe Teatret ud af en vanskelig Situation — at spille Swedenhielm paa Dramaten.

Det blev en enestaaende Sejr for Poul Reumert. Hjalmar Bergman var begejstret, det samme var Kritikken og Publikum, og Poul Reumerts Gæstespil blev en saa stor Sukces, at han siden maatte paa en landsomfattende Tourne gennem hele Sverige med sin Præstation, og da Hjalmar Bergman nogen Tid efter afgik ved Døden, var det Danøkeren Poul Reumert, der som Gæst udførte Rollen ved Midnatsforestillingen paa Dramaten.

Som et Kuriosum kan tilføjes, at det oprindelig slet ikke var Meningen, at Reumert skulde have spillet Rollen paa Det kgl. Teater. Denne var givet til Johannes Poulsen, mens Reumert havde faaet tildelt Rollen som Løjtnanten. Johannes Poulsen brød sig imidlertid ikke om Rollen og afgav den til Fordel for Reumert, blandt hvis største Sukcesser den tælles i Dag.

Naar „Familien Swedenhielm“ i Dag er blevet filmatiseret er dermed samtidig bevaret for Efterverdenen vor store Skuespillers største Lystspilpræstation.

„Familien

Swedenhielm“

Instruktion	LAU LAURITZEN
Manuskript efter	HJALMAR BERGMANS] Skuespil
Drejebog ²	LECK FISCHER
Musik	SVEN GYLDMARK
Fotografi	RUDOLF FREDERIKSEN
Tone	BENT HØYER
Dekorationer	SIGVARD BERNADOTTE og HELGE NORÉL
Kostumer ¹	HOLGER BLOM ² og KAREN HENRIKSEN
Produceret af ¹	JENS DENNOV

ENERET:

A/S ASA FILMUDLEJNING]

Personerne:

Rolf Swedenhielm senior	POUL REUMERT
Rolf Swedenhielm junior	EBBE RODE
Løjtnant Bo Swedenhielm	MOGENS WIETH
Julia Kørner, født Sweden- hielm, Skuespillerinde	BEATRICE BONNESEN
Astrid, Bo's Kæreste	LILY WEIDING
Martha ² Boman	MARIA GARLAND
Journalist Pedersen	PREBEN NEERGAARD
Instruktøren	PER BUCKHØJ
Portneren	HENRY NIELSEN
Disponenten	MOGENS BRANDT
Nielsen	EINAR FEDERSPIEL
Gustava	ELSE JARLBAK
Paaklædersken	HULDA DIDRICHSEN
En gammel Mand	ALF. HANSEN
Observatøren	POUL NORDSTRØM
	og
Eriksson	IB SCHÖNBERG

HANDLINGEN:

Ingeniør Rolf Swedenhielm sen. er en af Sveriges mest fremragende Videnskabsmænd, et festligt og originalt Menneske, og samtidig en Mand med en usvigelig Æresfølelse.

Hans Hjem bestyres af Svigerinden Boman, der fører Huset for ham og hans tre Børn, den ældste Søn Rolf, der er gaaet i Faderens Fodspor og er Ingeniør, men som hænges af at være en stor Mands Søn, Bo, der er Flyverløjtnant og forlovet med en ung Pige Astrid af velhavende Familie, og endelig Datteren Julia, som er Skuespillerinde.

Efter et Livs Indsats i Videnskabens Tjeneste staar Swedenhielm endelig overfor at skulle høste sin Triumf, han

nævnes som Kandidat til Nobelprisen. Familien aander lettet op, — saa kommer der haardt tiltrængte Penge til Huse.

Dagen efter meddeler Bladene imidlertid, at Swedenhielm alligevel ikke faar Nobelprisen. Familien tager det med Humør og fejrer Skuffelsen med en Frokost. Ved denne dukker en gammel Skolekammerat af Swedenhielm op. Eriksson hedder han, og foruden at han har en Cigarforretning, driver han en mere skjult Virksomhed som Aagerkarl. Baade Rolf og Bo har laant Penge af ham, og gør naturligvis alt for at Faderen ikke skulde blive alene med ham.

Under Frokosten kommer der Telefon til Swedenhielm. Han har alligevel faaet Nobelprisen!

Men hvad med Eriksson? Swedenhielms Fader har i sin Tid faaet ham i Fængsel, og det skal hævnes nu. Han trækker nogle Veksler frem underskrevet Rolf Swedenhielm. En af Sønerne maa have skrevet falsk, og kjoleklædt nægter Swedenhielm at gaa med til Festen, hvor Prisen skal overrækkes ham. Hvis en af hans Søner er en Bedrager, kan han ikke lade sig hædre.

Lykkeligvis opklares det dog, at det er Boman, der har maattet skrive Vekslerne for overhovedet at kunne holde et Hjem gaaende „med en Løjtnant, en Skuespillerinde og to Genier“.

